

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finansministeren

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
19/5038 -

Dato
11.12.2019

Spørsmål nr. 475 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim, om hvordan regelverket for betaling av merverdiavgift på omtvistede krav i tildelingskontrakter kan endres

Det vises til brev 4. desember 2019 fra Stortingets president vedlagt spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim.

Spørsmål:

«Hvordan kan regelverket for betaling av merverdiavgift på omtvistede krav i tildelingskontrakter endres, slik at entreprenørene ikke må ta for stor belastning for betaling av merverdiavgift på omtvistede krav, samtidig som man unngår bevisst forskyvning av betaling av merverdiavgift?»

Begrunnelse:

Flere aktører i bygg- og anleggsbransjen har tatt opp regelverket for merverdiavgift om tidfesting av omtvistede krav i tildelingskontrakter. Dette gjelder fakturering av krav som blir bestridt av debitor, hvor man må innbetale merverdiavgift av kravet, mens endelig avklaring av kravet tar lang tid.

Ved uenighet mellom entreprenør og staten i tildelingskontrakter må entreprenørene betale merverdiavgift av krav de fremmer, selv om det kan gå lang tid før det oppnås enighet om kravet og betaling til entreprenøren foreligger. Det vil i mange tilfeller utgjøre en stor likviditetsbelastning for entreprenørene.»

Svar:

Merverdiavgift er en skatt på det innenlandske forbruket av varer og tjenester, som fortløpende gir staten et stabilt og vesentlig proveny.

Næringsdrivende som omsetter merverdiavgiftspliktige varer og tjenester, utfører sentrale oppgaver i merverdiavgiftssystemet, herunder ved å beregne, oppkreve og innbetale merverdiavgift til staten.

Plikten til å måtte utføre slik skatteoppkreving for staten ledsages av retten til å fradragføre merverdiavgift, på kjøp av varer og tjenester som er til bruk i den avgiftspliktige virksomheten. Fradragsretten skjermer de merverdiavgiftspliktige virksomhetene fra avgiftsbelastning, og medfører at de avgiftspliktige bare innbetaler et nettobeløp til staten, dvs. differansen mellom oppkrevd (fakturert) merverdiavgift og fradragsført merverdiavgift. Varer og tjenester blir endelig belastet merverdiavgift først når de selges til en kjøper som ikke har fradragsrett.

Merverdiavgiften er i stor grad en transaksjonsbasert skatt. Både plikten til å betale merverdiavgift, og retten til å kreve fradrag, er i utgangspunktet knyttet opp til selve leveransen og faktureringen av denne, og derimot ikke til når leverandørens vederlagskrav forfaller eller blir betalt. Dette medfører at merverdiavgiftspliktige leverandører kan bli påført likviditetsbelastninger, blant annet dersom kunden ikke betaler det fakturerte merverdiavgiftsbeløpet – før leverandørens avgiftsoppgjør med staten forfaller.

Jeg ser at merverdiavgiftssystemet kan påføre merverdiavgiftspliktige leverandører vesentlig likviditetsbelastning. Regjeringen vil derfor vurdere om det bør fremmes forslag om regler som åpner for at betalingsplikten for merverdiavgift kan suspenderes, dersom kravet er omtvistet.

Det er, som stortingsrepresentant Soleim peker på, viktig at eventuelle endringer av reglene ikke legger til rette for tilpasninger som har til mål å forskyve innbetalingene av merverdiavgift til staten. Det er også andre sentrale mål som må tas hensyn til, som at merverdiavgiftsreglene skal være både enkle og nøytrale. Nøytralitet er også et EØS-rettslig krav.

Jeg har på denne bakgrunn gitt Skattedirektoratet oppdrag å utrede forslag til ordninger for å skjerme leverandører fra likviditetsbelastningen med å måtte betale merverdiavgift på krav som er omtvistet.

Med hilsen

Siv Jensen